
УДК 330.341.2

DOI: <https://doi.org/10.32782/2304-0920/2-81-2>

Ворона А. В.

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

ІННОВАЦІЇ ЯК ПРОДУКТ НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ОСНОВА ЗЕЛЕНОЇ ЕКОНОМІКИ ДЕРЖАВИ

Окреслено роль інновацій як продукту наукової діяльності розвитку національної економіки. Визначено, що інформаційна складова є основою для прийняття інноваційних рішень суб'єктами інноваційної діяльності. Виокремлено зелену економіку як важливий сегмент втілення інновацій та мету розвитку національної економіки. Сформульовано ціль науково-технічної діяльності – генерування, конкретизація та подальша реалізація нових наукових і технічних знань, що виступають її результатом. Визначено, що наукові розробки, вектори науково-технічного прогресу не можуть мати суто економічну спрямованість, а повинні враховувати трансформацію підходів – від збереження та підтримки окремих екосистем, до сталого інноваційного розвитку, що характеризується комплексним впливом на усі сфери економічної діяльності з метою максимізації гармонізації існування виробництва та природи, а також перехід на нові моделі виробництва та споживання.

Ключові слова: інноваційний розвиток, ІТ-технології, сталий розвиток, національна економіка, зелена економіка, наукові розробки, державна підтримка.

Постановка проблеми. Одним із чинників, що здійснюють потужний вплив на впровадження інновацій в національній економіці та активізацію інноваційної діяльності суб'єктів господарювання є їхня зацікавленість у розвитку наукової складової. Оскільки створення, тестування інноваційних технологій та ідей, спрямованих на підвищення ефективності діяльності підприємств багатьох галузей економіки, здійснюється саме науково-технічними установами та організаціями, інноваційний розвиток цієї сфери необхідний задля підвищення ефективності процесів збору та обробки інформації для подальшого її використання.

Окрім цього, економічні трансформації без докорінної зміни сучасної економічної моделі унеможливають сталий розвиток національної економіки ще й з причин посилення екологічних загроз, сформованих непередуманістю екологічної політики в країні, недоступністю екологічних інновацій, низького попиту на впровадження інновацій, що вимагає від об'єктів господарювання необґрунтовано високих витрат природних ресурсів. Однією з рис, характерних для класич-

ної моделі економіки в Україні, є відсутність стратегії державного управління, спрямованої на реалізацію балансів еколого-економічних інтересів, що нині втілено в засадах зеленої економіки.

Тому нині особливої важливості набувають питання, пов'язані з оцінкою науково-дослідної діяльності як основи інновацій, а також огляд напрямів економічної діяльності, де активно впроваджуються інновації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження інноваційної активності наукових установ, впровадження принципів та основ зеленої економіки в галузі народного господарства, які активно впроваджують інновації, є предметом наукових інтересів таких вчених, як: О. Савченко [1], А. Колеватова, О. Кириченко [2], В. Загарій, А. Барановська [3], Н. Орлова [4], Т. Кваша, С. Кальний, І. Сотник та ін. Так, в роботах О. Савченко ґрунтовно досліджено інновації в контексті забезпечення «конкурентоспроможності продукції з урахуванням енергозберігаючих і зелених технологій» [1]. О. Кириченко розглядає інновації як «можливість по-новому підходити до вирішення ресурсних і екологічних проблем» [2].

Поряд із цим, проблеми сталості інноваційного розвитку висвітлені в працях О. Хринюка, який досліджував використання інноваційних можливостей для забезпечення сталого розвитку економіки [5]; А. Яковлева, в роботах якого проаналізовані складові інноваційного розвитку національної економіки та показники, які його характеризують [6]. Окрім того, окремі питання сталого інноваційного розвитку національної економіки розглядаються в працях багатьох інших українських та зарубіжних дослідників.

Поряд з цим, інноваційні технології, як продукт наукової діяльності та основа зеленої економіки держави, вивчені недостатньо, що актуалізує написання статті.

Мета статті. Метою дослідження є висвітлення інновацій як продукту наукової діяльності та основи зеленої економіки національної економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Процеси економічної та інформаційної глобалізації суспільства зумовлюють докорінні зміни всіх сфер економічної діяльності країни. Необхідність для України переходу на інформаційну модель розвитку економіки та потреба розвитку інноваційної діяльності вимагають швидкої реорганізації усієї системи інформаційного забезпечення потреб, які виникають на всіх етапах інноваційного процесу [7]. Досвід розвинених країн свідчить про те, що однією з найбільш важливих складових ефективного розвитку інноваційної сфери економічної діяльності є інформаційна інфраструктура, розбудову якої доцільно активно здійснювати. Важливість інформаційної інфраструктури полягає у задоволенні потреб в інформатизації та інформованості суб'єктів ринкових відносин, залучених до інноваційної діяльності, на усіх етапах інноваційного процесу.

Поняття науково-технічного прогресу та економічне зростання національної економіки є взаємодоповнюючими, оскільки науково-технічний прогрес спрямований на впорядкування комплексу економічних, соціальних та організаційних проблем, що є фундаментальними критеріями для максимізації рівня продуктивності праці. Зазначене, а також оптимізація виробництва відбувається через впровадження нових технологій та техніки. Стан науково-технічних розробок є одним із важелів підтримки конкурентоспроможності країни на світовому ринку, підвищення її впливу та розширення участі у відповідних європейських структурах. Загалом, мета здійснення науково-технічної діяльності – генерування, конкретизація та подальша реалізація нових наукових і технічних знань, що є її результатом.

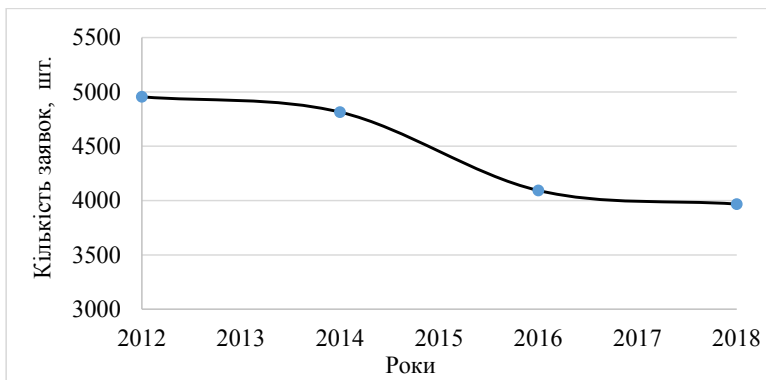

Рис. 1. Динаміка надходження заявок на винаходи у 2012–2018 рр. як індикатор виробництва інновацій

Джерело: сформовано автором за даними [8]

Головним джерелом підтримки науково-технічного процесу є фінансування наукових інститутів та організацій, що здійснюється переважно за кошти державного бюджету. На жаль, у зв'язку із незацікавленістю підприємств у стимулюванні розвитку науково-технічної діяльності її фінансування здійснюється на низькому рівні. За браком коштів, фінансуються лише пріоритетні розробки, лівова частка проектів залишається поза увагою підприємців й держави та, ймовірно, реалізована не буде. На рис. 1 представлено динаміку подання заявок на патенти у 2012–2018 рр., що дозволяє оцінити стан активності інноваційних розробок науково-дослідними установами та організаціями.

Фінансово-економічна система, як і політика держави щодо інноваційної активності, зокрема податкове регулювання, жодним чином не стимулює інвестиції об'єктів економічних відносин, зацікавлених в наукових розробках, підтримку інноваційної діяльності та розвиток науково-технічної сфери. Зниження престижу наукової праці та соціального статусу науковців призводить до того, що дедалі більше студентів відмовляються пов'язувати своє майбутнє з професіями науково-технічної сфери [7].

Рівень науково-технічного розвитку країни є визначаючим фактором її конкурентоспроможності та впливає як на статус на світовому ринку, так і на якість життя населення. Нині, у час підвищеної уваги до інформаційних технологій, як до найбільш прогресивної інноваційної сфери, одним із найбільш важливих векторів є розвиток сфери IT-послуг та науково-технічного аспекту економічної діяльності. Незважаючи на концентрацію в Україні потужного науково-технічного потенціалу, велику кількість напрацьованих інноваційних проектів та винаходів, структура економіки країни, а також недостатність стимулів та пільг спричинює масову еміграцію науковців до більш розвинених країн. Тому однією з проблем, що перешкоджає розвитку інноваційної діяльності та стабільному інноваційному розвитку національної економіки, є відсутність програм стимулювання науковців та низькі темпи розвитку науково-технічної бази.

Сфера науково-технологічних досліджень, як і будь-яка інша галузь економіки, потребує стимулювання та підтримки з боку держави для ефективного розвитку інновацій. Стимулювання впровадження новітніх технологій і підходів вимагає комплексного підходу та обґрунтованого державного управління, що передбачатиме страхування ризиків інноваційних підприємств, соціального страхування працівників, державного інвестування тощо. Заходами економічної діяльності може стати державне кредитування, надання субсидій, створення спеціальних програм розвитку та підтримки організацій, що займаються інноваційною діяльністю, а також державне планування і кооперація освітніх та дослідницьких установ із промисловим сектором [9].

З метою розвитку та зміцнення взаємозв'язків між Україною та ЄС шляхом євроінтеграції, необхідні зміни в природоохоронному законодавстві для розробки відповідних стандартів та забезпечення ефективності їх впровадження. Світовий ринок висуває комплекс жорстких вимог до екологічних інновацій, що втілено в органічній скла-

довий, ресурсо- та енергозаощадливому виробництві. Питання модернізації виробництва та переоснащення елементів економічних відносин машинами, спрямованими на мінімізацію згубного впливу на природне середовище є особливо важливим.

Відбулася трансформація підходів – від збереження та підтримки окремих екосистем, до глобального сталого розвитку, що характеризується комплексним впливом на усі сфери економічної діяльності з метою максимізації гармонізації існування виробництва та природи, а також перехід на нові моделі виробництва та споживання. Як наслідок, сформувався концепція «зеленої економіки», яка завдяки глобальній та всеохоплюючій підтримці набула значної популярності. Метою «зеленої» економіки є формування дієвого середовища для ефективного соціального та економічного розвитку, головною ознакою якого є мінімізація негативного впливу на довкілля та ефективне використання природних ресурсів. Реалізація мети полягає у досягненні цілей, а саме:

- збереження, захист і відтворення природних ресурсів, недопущення неповоротної втрати біорозмаїття шляхом мінімізації пагубного антропогенного впливу на довкілля, забезпечення цілісності екосистем, підвищення якості природних ресурсів тощо;
- економічний розвиток за рахунок структурних змін, що спричиняють підвищення ваги «зелених» секторів;
- підвищення ресурсоефективності виробництва з орієнтацією на переробку та повторне використання відновлюваних ресурсів;
- забезпечення соціального прогресу в «зеленій» сфері економіки (підвищення якості товарів та послуг за рахунок виходу на ринок «зеленої» продукції; створення робочих місць в «зеленій» галузі економічної діяльності і, як наслідок, зростання доходів населення, отриманих за рахунок зазначеної галузі).

Перехід до технологій та методів, здатних зменшити шкідливий вплив виробництва на навколишнє середовище через дотримання описаних пунктів отримало назву «озеленення бізнесу», а компанії – «зеленими підприємствами». Цей процес спричинив стрімке зростання кількості компаній, що розробляють товари та пропонують послуги, здатні підвищити ефективність використання природних ресурсів. У подальшому, галузь підприємницької діяльності, спрямованої на «озеленення» підприємств, було названо «зеленим», або екологічним бізнесом.

«Зелений» бізнес представляє багатогалузевий сегмент підприємницької діяльності, спроможний забезпечувати не лише екологічний, а й економічний ефект на національному рівні. Як економічний агент, а також важливий чинник впливу на соціально-економічний стан в країні, ця сфера не може ефективно діяти без інноватизації.

Будь-які усталені процеси і явища, знайомі людству, актуалізують інноватизацію, навіть тоді, коли торкаються її опосередковано. Так, у періоди світових криз, коли втрачають свої позиції окремі галузі, недоліки інноватизації відчуються особливо гостро. Нині криза, спричинена COVID-19, негативно вплинула на економіку та екологію не лише України, але й всього світу. Актуальність еко-інновацій за таких умов пов'язана із зростанням попиту на пластик, оскільки через побоювання поширення коронавірусу кав'ярні та ресторани припинили видавати напої у багаторазовому посуді, в магазинах усі товари фасуються у пласти-

кову тару. Негативний вплив підсилюється виробниками захисних масок, респіраторів і медичних костюмів, які є обов'язковими для медпрацівників, а також антисептичних засобів. Виробництво зазначених товарів без шкоди для навколишнього природного середовища є пріоритетним завданням для науковців та фахівців у сфері техніко-технологічних інновацій.

Іншим негативним чинником, який супроводжує глобальні світові кризи, на зразок COVID-19, є масове припинення виробничих процесів, зупинка підприємств, галузей, що спричинило масове безробіття населення. Надзвичайно актуальними за таких умов є альтернативні інновації, які б могли сприяти створенню нових робочих місць для українців.

Поряд із негативним впливом світових криз на економічний розвиток не можна не зазначити про позитивні наслідки, які формують потужний потенціал для інноваційного розвитку національної економіки.

Відбувається переоцінка глобальних пріоритетів суспільства: від «економічного зростання усіх суб'єктів господарювання» до збереження та раціонального використання ресурсів. Сповільнення економічної діяльності внаслідок пандемії – серйозний ризик та водночас інноваційна можливість для організацій й суб'єктів господарювання, що здійснюють свою діяльність в сфері охорони довкілля, спрямувати зусилля на утримання своїх позицій і таким чином стимулювання еко-інновації у всіх сферах суспільного життя.

Виробникам поновлювальної енергії варто докласти зусиль для запобігання повернення виробництва та суспільства до брудних технологій. Для заохочення інвестування, подальшого розвитку та вдосконалення інновацій слід приділити увагу відповідній політиці й програмам на рівні країни та регіонів.

В межах «зеленої економіки» тема розробки джерел альтернативної енергії стає дедалі більш актуальною і, зокрема, важливою для забезпечення ефективного розвитку національної економіки країни, оскільки є новою на ринку та, за сприяння науково-технологічних досліджень, може забезпечити політичну незалежність України та підвищення ефективності діяльності промислових та індустріальних підприємств. Україна має значний потенціал основних видів (сонячна, вітрова, біопаливо, енергія малих річок) джерел альтернативної енергії, але наразі вони становлять незначну частку із забезпечення енергобалансу країни. Проте, зважаючи на тенденцію до зниження собівартості відновлювальної енергетики завдяки модернізації технологій її отримання та застосування, спостерігається тенденція до збільшення частки відновлювальної енергетики в енергетичну незалежність України.

Зростання популярності вироблення енергії шляхом використання альтернативних джерел підтверджується даними рис. 2. Швидко зростання електрогенеруючих потужностей, які використовують альтернативні джерела, спричинене притоком інвестицій на інноватизацію електрогенеруючої системи в Україні, який, в свою чергу, верукааний встановленням у 2008 р. найвищого в Європі «зеленого» тарифу [10].

Впровадження інновацій щодо використання альтернативних джерел енергії в Україні не лише мінімізують негативний вплив антропогенної діяльності на довкілля, а й сприятимуть розвитку інноваційної діяльності національної економіки

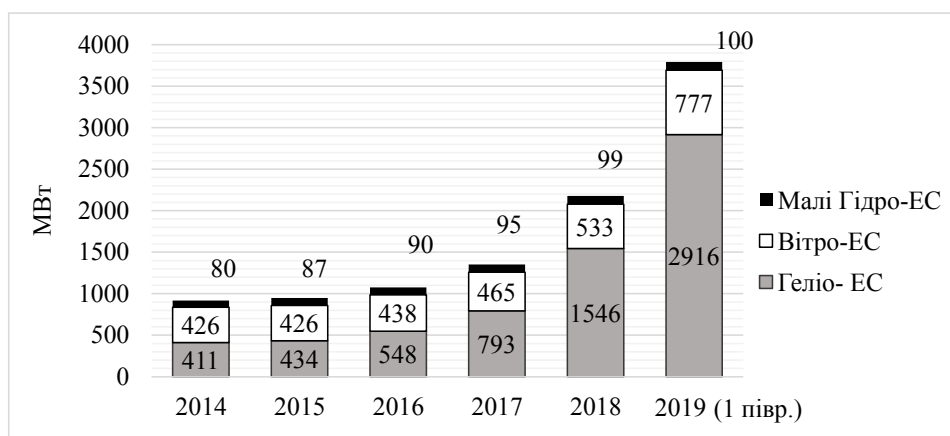

Рис. 2. Динаміка електрогенеруючих потужностей на відновлювальній енергії в Україні 2012-2019 рр. (МВт)

Джерело: сформовано автором за даними [11]

та подальшого її зміцнення, збільшення конкурентоспроможності підприємств України на міжнародному ринку.

Очікувані зміни методики розрахунку «зеленого» тарифу, спрямовані на наближення ціни «зеленої» енергетики до собівартості, швидше за все призведуть до уповільнення інвестування в альтернативну енергетику. Тому перед українським суспільством стоїть задача пошуку шляхів залучення інвестицій для подальшого розвитку альтернативної енергетики метою якого є досягнення рівня провідних країн.

Висновки і пропозиції. Незважаючи на потужний науковий та творчий потенціал, зосереджений в Україні, рівень інноваційної діяльності як продукту наукової діяльності та основи зеленої економіки національної економіки низький та потребує підтримки з боку держави. Через недостатнє фінансування науково-дослідницьких організацій, складнощі впровадження інноваційних ідей та технологій на початкових етапах, прогресуюче зниження рівня престижності наукових спеціаль-

ностей та, як наслідок, плінність кадрів в цій сфері, формується сукупність відповідних проблем, що уповільнює процеси становлення інноваційного розвитку національної економіки країни.

Така тенденція негативно впливає на зелений бізнес, оскільки зменшує кількість і якість інноваційних проектів, що можуть бути реалізовані. Попри актуальність та значущість впровадження екологічних інновацій та спрямування виробництва на збереження природних ресурсів, рівень розвитку природозберігаючих технологій теж залишається низьким та не відповідає стандартам світового ринку. Зелений бізнес, який є логічним проявом зеленої економіки та, значною мірою, продуктом наукової діяльності, потребує обґрунтованої та виваженої державної підтримки. Вважаємо за доцільне в подальшому дослідити напрями реформування нормативно-правової бази з обов'язковим урахуванням характеристик, наприклад, кожного джерела отримання альтернативної енергії, а також створення інноваційних, соціальних, економічних засад розвитку зеленої економіки.

Список використаних джерел:

1. Савченко О. Ф. Інновації – Основна діюча сила науково-технічного прогресу для збереження природного середовища. *Економіка та держава*. 2017. № 5. С. 4–9. URL: http://www.economy.in.ua/pdf/5_2017/3.pdf (дата звернення: 10.03.2020).
2. Кириченко О. Науково-технічні та інноваційні аспекти природно-ресурсного забезпечення економічного розвитку. *Економічний вісник НГУ*. 2012. № 3. С. 133–138.
3. Барановська А. А. Інноваційна діяльність – перспективний напрям на ринку альтернативної енергетики України. *Актуальні проблеми економіки та управління: збірник наукових праць молодих вчених*. 2015. Вип. 9. URL: <https://ela.kpi.ua/handle/123456789/14383> (дата звернення: 10.03.2020).
4. Орлова Н. С. Зелена економіка в умовах сталого розвитку України. *Менеджер*. 2015. № 1. С. 45–50. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzhm_2015_1_9 (дата звернення: 12.03.2020).
5. Хринюк О. С. Проблеми інноваційного забезпечення сталого розвитку в Україні. *Економічний вісник НТУУ "КПІ"*. 2011. № 8. С. 75–79.
6. Яковлев А. І. Аналіз стану інноваційної діяльності в Україні та шляхи його поліпшення. *Наука та наукознавство*. 2018. № 2(100). С. 29–44.
7. Писаренко Т. В., Кваша Т. К., Березняк Н. В. Інформаційне забезпечення інноваційного розвитку: світовий та вітчизняний досвід: монографія. Київ: УкрІНТЕІ, 2015. 239 с.
8. Річний звіт державного підприємства «Український інститут інтелектуальної власності». Київ: ДП "Український інститут інтелектуальної власності", 2018. 72 с. URL: <https://ukrpatent.org/atachs/zvit-ukr-2018.pdf> (дата звернення: 12.03.2020).
9. Про схвалення Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року: розпорядження Кабінету Міністрів України від 10 липня 2019 р. № 526-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/526-2019-p> (дата звернення: 13.03.2020).
10. Про внесення змін до деяких законів України щодо встановлення «зеленого» тарифу: Закон України від 25.09.2008 № 601-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/601-17> (дата звернення: 13.03.2020).
11. Інформація щодо потужності та обсягів виробництва електроенергії об'єктами відновлюваної електроенергетики, яким встановлено «зелений» тариф (станом на 01.07.2019). URL: https://sae.gov.ua/sites/default/files/RE_II_2019.pdf (дата звернення: 13.03.2020).

References:

1. Savchenko O.F. (2017). Innovatsiyi – Osnovna diyucha syła naukovo-tekhnichnoho prohresu dlya zberezhennya pryrodnoho seredovyscha [Innovation – the main force behind scientific and technological progress for the preservation of the environment]. *Economy and the state*, no. 5, pp. 4–9, Available at: http://www.economy.in.ua/pdf/5_2017/3.pdf (accessed 10 March 2020).
2. Kyrychenko O. (2012). Naukovo-tekhnichni ta innovatsiyi aspekty pryrodno-resursnoho zabezpechennya ekonomichnoho rozvytku [Scientific, technical and innovative aspects of natural resource support for economic development]. *Economic Bulletin of the National Mining University*, no. 3, pp. 133–138.
3. Baranovska A.A. (2015). Innovatsiyina diyal'nist' – perspektyvnyy napryam na rynku al'ternatyvnoi enerhetyky Ukrainy [Innovation activity – a promising trend in the market of alternative energy Ukraine]. *Topical problems of economics and management: a collection of scientific works of young scientists*, vol. 9. Available at: <https://ela.kpi.ua/handle/123456789/14383> (access date March 10, 2020).
4. Orlova N.S. (2015). Zelena ekonomika v umovakh staloho rozvytku Ukrainy [Green economy in conditions of sustainable development of Ukraine]. *Manager*, no 1, pp. 45–50. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzhm_2015_1_9 (accessed 12 March 2020).
5. Khryniuk O.S. (2011). Problemy innovatsiynoho zabezpechennya staloho rozvytku v Ukraini [Problems of innovative support of sustainable development in Ukraine]. *Economic Bulletin of the National Technical University of Ukraine "Kyiv Polytechnic Institute"*, no. 8, pp. 75–79.
6. Yakovlev A.I. (2018). Analiz stanu innovatsiynoi diyal'nosti v Ukraini ta shlyakhy yoho polipshennya [Analysis of the state of innovative activity in Ukraine and ways to improve it]. *Science and science*, no. 2(100), pp. 29–44.
7. Pysarenko, T.V., Kvasha, T.K. and Bereznik, N.V. (2015). Informatsiyne zabezpechennya innovatsiynoho rozvytku: svitovyy ta vitchyznyanyy dosvid [Information support of innovative development: world and domestic experience]. Kyiv: UkrINTEI. (in Ukrainian)
8. Ukrainyskyi instytut intelektualnoi vlasnosti (2018). Richniy zvit derzhavnogo pidpriemstva «Ukrainskyi instytut intelektualnoi vlasnosti» [Annual Report of the State Enterprise "Ukrainian Institute of Intellectual Property"]. Kyiv: DP "Ukrainskyi instytut intelektualnoi vlasnosti". Available at: <https://ukrpatent.org/atachs/zvit-ukr-2018.pdf> (accessed 12 March 2020).
9. Cabinet of Ministers of Ukraine (2019). Rozporyadzhennya Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 10 lypnya 2019 r. # 526-r. «Pro skhvalennya Stratehiyi rozvytku sfery innovatsiynoi diyal'nosti na period do 2030 roku» [Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine "About approval of the Strategy for development of the sphere of innovative activity for the period till 2030" dated 10.07.2019 no. 526-p]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/526-2019-r> (accessed 13 March 2020).
10. The Verkhovna Rada of Ukraine (2008) Zakon Ukrainy vid 25.09.2008 # 601-VI. "Pro vnesennya zmin do deyakykh zakoniv Ukrainy shchodo vstanovlennya «zelenoho» taryfu» [The Law of Ukraine "About amendments to some laws of Ukraine on the establishment of a "green" tariff" dated 25.09.2008 no. 601-VI]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/601-17> (accessed 13 March 2020).
11. Derzhavne ahentstvo z enerhoefektyvnosti ta enerhozberezhennya Ukrainy Informatsiya shchodo potuzhnosti ta obsyahiv vyrobnytstva elektroenerhiyi ob'yektamy vidnovlyuvanoyi elektroenerhetyky, yakym vstanovleno «zelenyy» taryf (stanom na 01.07.2019) [Information on the capacity and volume of electricity production by renewable electricity entities that have a green tariff (as of 01.07.2019)]. Available at: https://sae.gov.ua/sites/default/files/RE_II_2019.pdf (accessed 13 March 2020).

Ворона А. В.

Черкасский национальный университет имени Богдана Хмельницкого

ИННОВАЦИИ КАК ПРОДУКТ НАУЧНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ И ОСНОВА ЗЕЛЕННОЙ ЭКОНОМИКИ НАЦИОНАЛЬНОЙ ЭКОНОМИКИ

Резюме

Определена роль инноваций как продукта научной деятельности развития национальной экономики. Информационная составляющая является основой для принятия инновационных решений субъектами инновационной деятельности. Выделена зеленую экономику как важный сегмент воплощение инноваций и цель развития национальной экономики. Сформулированные цели научно-технической деятельности – генерирование, конкретизация и дальнейшая реализация новых научных и технических знаний – которые выступают ее результатом. Определено, что научные разработки, векторы научно-технического прогресса не могут иметь чисто экономическую направленность, а должны учитывать трансформацию подходов – от сохранения и поддержки отдельных экосистем, к устойчивого инновационного развития, что характеризуется комплексным воздействием на все сферы экономической деятельности с целью максимизации гармонизации существования производства и природы, а также переход на новые модели производства и потребления.

Ключевые слова: инновационное развитие, IT-технологии, устойчивое развитие, национальная экономика, научные разработки, государственная поддержка.

Vorona Anna

Bohdan Khmelnytsky Cherkasy National University

INNOVATION AS A PRODUCT OF SCIENTIFIC ACTIVITIES AND THE BASIS OF GREEN ECONOMY OF NATIONAL ECONOMY

Summary

The role of innovation as a product of scientific activity of national economy development is outlined. It is determined that the information component is the basis for making innovative decisions by the subjects of innovation activity. Innovation is the basis for economic development, its competitiveness, compliance with world conditions and standards. The green economy is highlighted as an important segment of innovation and the goal of national economy development. The purpose of scientific and technical activity is formulated – generation, concretization and further realization of new scientific and technical knowledge, which are its result. It is determined that scientific developments, vectors of scientific and technological progress cannot be purely economic orientation, but must take into account the transformation of approaches – from preservation and support of individual ecosystems, to sustainable innovation development, characterized by a complex impact on all spheres of economic activity in order to maximize the harmonization of existence production and nature, as well as the transition to new models of production and consumption. The presented material is intended to draw the attention of scientists and practitioners to the following important areas: first, the need to change the vector of innovative development of the national economy, which, in particular, can be realized through the strengthening of alternative energy, the diversification of the system of green tariffs; second, the reorientation of management levers to eco-innovative development, in particular through the promotion of scientific specialties in the HEA, the system of subsidization, preferential lending and taxation; third, ensuring social progress in the green economy by improving the quality of goods and services by entering green products, creating jobs in the green economic sector, and so on. Granting tax preferences, creating special programs for the development and support of organizations engaged in innovation, as well as state planning and cooperation of educational and research institutions with the industrial sector, ensuring the possibility of their European integration – are a priority area of practical activity of participants in economic relations.

Keywords: innovative development, IT technologies, sustainable development, green economy, national economy, scientific development, state support.
